

10 Νοεμβρίου 2014

Και η προσευχή αρετή λέγεται...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Αν δεν έχουμε έργα, δεν είναι ακόμη βέβαιη η γνώση μας και αν ακόμη είναι αληθινή. Γιατί σε κάθε περίπτωση την επιβεβαίωση την αποτελεί το έργο.

Πολλές φορές από την αμέλεια για την πράξη, σκοτίζεται και η γνώση. Γιατί εκείνοι οι οποίοι παραμέλησαν τελείως την πνευματική εργασία, αυτών και οι ενθυμήσεις θα σβήσουν με τον χρόνο.

Εκείνος που θέλει να κάνει κάτι που δεν μπορεί, είναι σαν να το έκανε, απέναντι στον καρδιογνώστη Θεό. Αυτό ισχύει και για τα καλά και για τα κακά.

Όσοι αξιωθήκαμε και βαπτισθήκαμε, τα καλά έργα δεν τα προσφέρουμε στον Θεό για να λάβουμε ανταπόδοση γι' αυτά, αλλά για να φυλάξουμε την καθαρότητα του αγίου Βαπτίσματος.

Εκείνος που θέλει να περάσει τη νοητή θάλασσα των παθών, μακροθυμεί, ταπεινοφρονεί, αγρυπνεί, εγκρατεύεται. Αν προσπαθήσει να περάσει χωρίς αυτά τα τέσσερα, ταραίζει μόνο την καρδιά, να περάσει όμως δεν μπορεί.

Και η προσευχή αρετή λέγεται, αν και είναι μητέρα των αρετών. Γιατί γεννά τις αρετές διά μέσου της ενώσεως με τον Χριστό.

Ό,τι κάνουμε χωρίς προσευχή και καλή ελπίδα, ύστερα αποδεικνύεται βλαβερό και ατελές.

Θανάσιμη αμαρτία είναι εκείνη για την οποία δεν μετανοεί ο άνθρωπος. Και άγιος αν προσευχηθεί γι' αυτήν για άλλον, δεν εισακούεται.

Δεν είναι δυνατόν εκείνος που αμάρτησε να ξεφύγει, παρά με τη μετάνοια που αρμόζει στο σφάλμα του.

Η χάρη δόθηκε μυστικά σε όσους βαπτίσθηκαν στο όνομα του Χριστού, ενεργεί όμως σ' αυτούς ανάλογα με την εργασία των εντολών. Και κρυφά η χάρη δεν παύει να μας βοηθεί, από εμάς όμως εξαρτάται να πράττουμε το αγαθό κατά δύναμη.

Οσίου Μ.

Πηγή: askitikon.eu